

Umbre

Daniel Vișan-Dimitriu

A fost odată ...Mai putea să fie
De n-ar fi apărut o gelozie
Și-un gând ascuns ori un secret, ceva
Ce te-a îndepărtat, iubita mea.

Ai reușit cu-acele vorbe, șapte,
Să îmi arunci iubirea într-o noapte
În care s-a pierdut ca un sfârșit
Al unei stele care-a strălucit.

Au mai rămas doar semne de-ntrebare
Prin gânduri străbătute cu mirare,
Și vorbe nerostite ce-ar dura
De s-ar putea rosti. De s-ar putea!

Și, dincolo de toate astea, eu,
Te mai gândesc, mai ești în gândul meu,
Dar nu cum îmi erai, nu cum ai fost
Când îți aveai la mine-n suflet rost.

Îmi vei lăsa noi urme prin ruine
Rămase-acolo,-n gândul meu cu tine,
Iar dacă, uneori, te voi urma,
Voi face-o ca o umbră-n umbra ta.